

A főszerkesztő előszava

Előszó a 2013/1. számhoz

A *Pro Futuro – A jövő nemzedékek joga* című folyóirat negyedik számát tartja kezében a Tisztelt Olvasó. A benne közölt írások túlnyomó része elméleti tárgyú tanulmány, csupán egy a védőügyvédi tevékenység kereteiről szóló munka képez benne átmenetet elmélet és gyakorlat között. Szemlerovatunk ezúttal külföldi jogi szemle, hiszen a benne közölt írás – az elméleti összefüggések feltárása és a jog-összehasonlítás igénye nélkül – egy szomszédos ország közjogi rendszerébe nyújt rövid betekintést. Említésre méltó, hogy mindegyik kézirat külső, vagyis a Debreceni Egyetemmel jogviszonyban nem álló szerzőtől származik; ezúttal csupán az annotációk összeállítása fűződik intézményünkhöz. Öröndetes tény, hogy e sziszifuszi munkában egyre többen vesznek részt.

Első tanulmányunk *Bándi Gyula* tollából való, aki a környezeti fenntarthatóság eszméje és a jog – jogtudomány és tételes jog – közötti kapcsolat megtalálása, megteremtése jegyében evezett a jog és politika, a jog és gazdaság, illetve a jog és erkölcs határveizeire. Írása nem csupán a környezetjog jogelméletének fejlesztéséhez, de meghatározó nemzetközi, uniós és hazai jogforrások (mint az Alaptörvény) értelmezéséhez is hozzájárul. Izgalmasan kapcsolódik hozzá *Horváth Zsuzsanna* munkája, amely a környezeti integráció problematikája kapcsán ugyanezt a gondolatmenetet és szellemiséget viszi tovább egy valamivel szűkebb s egyben konkrétabb vizsgálati körben. Az integráció ugyanis a fenntartható fejlődés nélkülözhetetlen összetevője, amit az Európai Uniónak a szerző által vizsgált környezetpolitikai elképzelései közt is megtalálunk. Harmadik közleményünk *Szilovics Csabáé*, aki az adózás igazságosságának a kérdéseit általános elméleti keretek között, vagyis a jelenkori kormányzati elképzelésektől és politikai vitáktól függetlenül vetette fel. Gondolatmenete, véleménye ennek ellenére is megkönnyíti ezen viták, illetve a különböző álláspontok megértését. Nem vitásan, ugyanakkor sajnálatosan időszerű *Szalai Anikó* írása is, amely a lakosságnak a népirtással, etnikai tisztogatással és más, súlyos nemzetközi jogsértésekkel szembeni védelmére irányuló, ún. védelmi felelősség nemzetközi jogi koncepciójának a kialakulásáról, érvényesüléséről szól. *Bérces Viktor* tanulmánya egy régóta vissza-visszatérő, s a hazai jogásztársadalom érdeklődését folyamatosan fenntartó kérdést feszeget. Részint praktikus szempontból, részint nemzetközi példákkal világítja meg a védőügyvédi tevékenység gyakorlásának különböző feltételeit, köztük a jogi szakvizsga-követelmények szerkezetét, s azok megváltoztatására

tesz javaslatot. *Jozef Čentěš* a Szlovák Köztársaság ügyészségének jogállását és szervezetét a legfontosabb előírások tükrében mutatja be. A szerző a legfőbb ügyészi poszt várományosaként, illetve az ügyészséggel kapcsolatos közjogi viták részeként belülről látja mindezt; de írását azért is szívesen közöljük, mivel Magyarországon a szlovák ügyészségről nincs friss leírás.

A füzet utolsó részeként *annotációs rovatunkat* helyeztük el, amelyben a 2011-ben megjelent hazai szakkönyvek bemutatásának első része olvasható. Számításaink szerint mintegy felét tártuk fel a két évvel ezelőtti szakirodalmi „termésnek”. Számos könyv, köztük néhány szakterület (mint a bűnügyi tudományok) feldolgozása a következő lapszámra marad.

E lapszámunk hátsó borítóján a debreceni jogászképzést – intézményt és hallgatótárságot egyaránt – szimbolizáló gerundium („*az egykori diák tűzoltók tölgyfából készült szerszáma*”) *Justitiája* látható, a háttérben a kar épületével. Az „aranymondást” ezúttal kifejezetten a képhez választottuk: *Iustitia est regnorum fundamentum*. A közismert bölcsesség jelentése a mai viszonyok között: A jog az országok talpköve.

Köszönet lektorainknak!

Szerkesztőségünk – részben a szakmai színvonal megőrzése, részben a szakmai közönség és a folyóiratokat is értékelő akadémiai szervezetek elvárásainak való megfelelés érdekében – a beküldött tanulmányokat és szemleciókat tudományos minősítéssel rendelkező szakemberekkel lektoráltatja. Adott esetben – praktikus okokból – az olyan hivatalos bírálatot is elfogadjuk lektori véleményként, amely a kézirat alapjául szolgáló doktori értekezésről készült, és a megfelelő fejezetről érdemben nyilatkozik.

Szakértőink nemes, de sokszor fáradságos munkájukat megkeresésünk alapján a hivatásuk iránti „puszta” szeretetből és elkötelezettségből végzik el. Néhányan közülük többször is eleget tettek már lektori felkérésünknek. Mi ezt a munkát nagyra értékeljük, s szerény lehetőségeinkhez mérten igyekszünk megköszönni. E szándékunk jegyében név szerint is megemlíjtük az első négy füzet lektorait anélkül hogy személyüket összekapcsolnánk az általuk lektorált tanulmánnyal:

Ambrus Attiláné egyetemi adjunktus (NYME KTK), Balogh Judit egyetemi docens (DE ÁJK), Bándi Gyula egyetemi tanár (PPKE JÁK), Bencze Mátyás egyetemi docens (DE ÁJK), Bende-Szabó Gábor egyetemi docens (SZE DFÁJK), Csécsy György egyetemi tanár (DE ÁJK), Deres Petronella egyetemi docens (KRE ÁJK), Fazekas Flóra egyetemi adjunktus (DE ÁJK), Fézer Tamás egyetemi docens (DE ÁJK), Fleck Zoltán egyetemi tanár (ELTE ÁJK), Fodor László egyetemi tanár (DE ÁJK), Halász Zsolt egyetemi adjunktus (PPKE JÁK), Horváth M. Tamás egyetemi tanár (DE ÁJK), Horváth Zsuzsanna egyetemi docens (PTE ÁJK), Juhász Ágnes egyetemi adjunktus (ME ÁJK), Károlyi Géza egyetemi docens (DE KTK), Karsai Krisztina egyetemi docens (SZTE ÁJK), Kirs Eszter egyetemi docens (ME ÁJK), Kőhalmi László egyetemi docens (PTE ÁJK), Leszkoven László egyetemi docens (ME ÁJK), Maiyalehné Gregóczki Etelka egyetemi docens (NKE KTK), Pálvölgyi Tamás egyetemi docens (BMGE GTK), Raisz Anikó egyetemi docens (ME ÁJK), Sólyom Péter egyetemi tanársegéd (DE

ÁJK), Sulyok Gábor egyetemi docens (SZE DFÁJK), Szabó Miklós egyetemi tanár (ME ÁJK), Szemesi Sándor egyetemi docens (DE ÁJK), Szomora Zsolt egyetemi docens (SZTE ÁJK), Tátrai Tünde egyetemi adjunktus (BCE GTK), Varga Zs. András egyetemi tanár (PPKE JÁK).

Debrecen, 2013 tavaszán

A szerkesztőség nevében:
Fodor László